

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА

ДО

КОНСТИТУЦИОННИЯ СЪД НА
РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА СЪДИИ,

Принципът за равенството и недискриминацията е основополагащ за правата на човека. Конституцията от 13.07.1991 год. в текста на чл. 6 прокламира равенството пред закона и определя социалните признаци, върху които не бива да се основават ограниченията в правата и привилегиите. Той намира своята опора в чл. 26 във връзка с чл. 2 от Международния пакт за гражданските и политическите права - в сила за Република България от 23.03.1976 г. (ДВ бр. 43/1976 г.), които на основание чл. 5, ал. 4 от основния закон са част от вътрешното право на Република България.

Текстът от Конституцията обявява равенството пред закона, като под "закон" се разбира всеки нормативен акт, включително и подзаконовия. От друга страна изброяването на социалните признаци не може да бъде друго освен примерно. Ограничения в правата и привилегии са недопустими и въз основа на други признаци. Само такова разбиране на текста би отговаряло на неговата същност.

Целите на принципа за равенство изискват мерки, които изключват всяко неравенство, което води до отрицателни последици или създава неблагоприятни различия по отношение на отделни

2.

граждани или групи от граждани на основата на някакъв социален признак.

Задължителното тълкуване на посочената конституционна разпореда произтича от необходимостта принципът за равенството и недискриминацията да бъде отразен последователно и в обикновеното законодателство, като всяка правна норма или правно действие, което има за резултат неравно третиране на отделно лице или лица следва да бъде квалифицирано като дискриминация, а съответната норма или акт за противоречащи на Конституцията. За съжаление този принцип не намира своята пълна реализация в българското право като цяло. Така например действащият Кодекс на труда в своя чл. 8, ал. 3 закрепва този принцип, но липсата на ефективни правни механизми за неговото приложение изключват действието му на практика.

От друга страна подобно решение на Конституционният съд ще създаде стабилна основа за развитието на съдебната практика в тази насока и ще очертае рамките на бъдещото законодателство за недопускане на неравенство и дискриминация.

Привилегиите са безспорно нарушение на принципа за равенството. Те трябва ясно да се разграничат от предимствата, които следва да създава правото за да се преодолеят несправедливо възникнали социални непълноти и се осигури фактическо равенство. Както вече бе посочено чл. 6 от Конституцията има важно значение за правата на човека. Неговото точно и последователно прилагане в действащото законодателство и при създаването на новите нормативни актове е гаранция за спазване правата на човека и ще съдейства за такова законодателство, което да гарантира тяхното приложение на практика.

3.

ГОСПОЖИ И ГОСПОДА СЪДИИ,

Като имам предвид това и на основание чл. 150, ал. 1 във връзка с чл. 149, ал. 1, т. 1 от Конституцията на Република България правя настоящото искане до Конституционния съд за задължително тълкува на чл. 6 от основния закон на Републиката.

ПРЕЗИДЕНТ НА РЕПУБЛИКАТА:

(Желю Желев)

София,

27.05.1992 г.